

Ἦδυνήθησαν δηλονότι νὰ εὗρωσιν, ὅτι ἔχει ἀτμοσφαῖραν καὶ ἀτμοσφαῖραν πυκνοτάτην, ἐξ οὗ συμπεραίνεται, ὅτι θὰ ὑπάρχουν ἀτμοὶ καὶ ὕδατα ἐπὶ τοῦ πλανήτου, ὅτι ἡ ἐπιφάνειά του εἶναι τραχεῖα, περιέχουσα ὄρη, τινὰ τῶν ὁποίων εἶναι ὕψιστα, 6 μιλίων τὸ ὕψος! ἐνῶ τὸ ὕψιστον τῆς ἡμετέρας γῆς εἶναι μόνον 28 χιλιάδων ποδῶν τὸ ὕψος. Τινὲς μάλιστα τῶν ἀστρονόμων ἐνόμισαν, ὅτι εἶδον καὶ ἠφαίστεια ἢ πυρίπνοα ὄρη ἐν ἐνεργείᾳ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας του! Ἀπαντα ταῦτα δεικνύουν, ὅτι ὁ Ἑρμῆς εἶναι τῆς αὐτῆς οἰκογενείας μὲ τὴν γῆν μας καὶ ὅτι πιθανὸν νὰ ἔχῃ καὶ κατοίκους.

(ἀκολουθεῖ.)

ΘΑΥΜΑΣΤΟΥ ΜΝΗΜΟΝΙΚΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ.

Λέγεται ὅτι ὁ Σενέκας ἠδύνατο ν' ἀπαγγεῖλῃ διαχιλίους στίχους διαμῖας καθ' ὅλην αὐτῶν τὴν τάξιν, ἔπειτα δὲ ἐκ τοῦ ἐσχάτου ἀρχίζων καὶ ὀπισθοδρομῶν νὰ ἐπαναλάβῃ αὐτοὺς μὲ τόσῃ ἀκρίβειαν, ὥστε νὰ μὴ σφάλῃ εἰς μίαν καὶ λέξιν ἢ συλλαβὴν. Ὁ Κῶρος εἶχε τόσον κραταιὰν μνήμην, ὥστε ἠδύνατο νὰ καλέσῃ ὀνομαστί ἕκαστον στρατιώτην εἰς τὸ πολυπληθὲς αὐτοῦ στράτευμα. Ὁ Μιθριδάτης, ὁ ὁποῖος ἐξουσίαζεν εἰκοσιτρία ἔθνη, διαφόρους γλώσσας λαλοῦντα, ἠδύνατο νὰ συνομιλῇ μετ' ὅλων αὐτῶν εἰς τὴν ἰδίαν ἐκάστου διάλεκτον. Κορσικανὸς τις παῖς ἠδύνατο ν' ἀπαγγεῖλῃ τεσσαράκοντα χιλιάδας λέξεων, εἴτε εἶχον νόημα εἴτε οὐ, ἐνῶ τὸν ὑπηρεθοῦντο· ἔπειτα δὲ ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τὴν τελευταίαν λέξιν, καὶ νὰ τὰς ἐπαναλάβῃ ὀπισθοδρομῶν χωρὶς κανὲν σφάλμα. Ἀγγλος τις (Dr Wallis) ἐπῆγγαγε τὴν κυβικὴν ρίζαν τοῦ ἀριθμοῦ τρία ἕως εἰς τριάκοντα τόπους δεκαδικῶν, μόνον διὰ τῆς μνήμης του. Ὁ Ἰταλὸς Μαγλιαθέκης, ὅστις ἀνέγνωσε τὰ πλεῖστα τῶν ἐπὶ ζωῆς αὐτοῦ συγγραφέντων βιβλίων, ἠδύνατο νὰ εἴπῃ περὶ ποίας ὑποθέσεως ἐπραγματεύετο ἕκαστος συγγραφεὺς, νὰ φέρῃ εἰς μαρτυρίαν τὰ κεφάλαια, τὰς τομὰς, καὶ τὰς σελίδας, εἰς τὰς ὁποίας περιείχετο ἰδιαιτέρα τις ὑπόθεσις· ἐκτὸς δὲ τούτου, ἠμπόρει νὰ ἐπαναλάβῃ καὶ τὰς λέξεις αὐτὰς τοῦ συγγραφέως. Κύριός τις τὸν ἐδάνεισε χειρόγραφόν τι νὰ ἐξετάσῃ, ἐπομένως δ' ἐπροσποιεῖτο ὅτι εἶχεν ἀπολέσει αὐτό· ἀλλὰ πόσον ἐξεπλάγῃ ὅτε ὁ Μαγλιαθέκης τὸ ἔγραψε λέξιν πρὸς λέξιν, διὰ μόνῃς τῆς δυνάμεως τοῦ μνημονικοῦ του, μολονότι δὲν εἶχεν ἀναγνώσει αὐτὸ εἰμὴ ἁπλῶς. Ὁ Euler ἔχασε τὸ φῶς του ἐν ἔτει 1783, καὶ μ' ὅλον τοῦτο ἐξηκολοῦθει τοὺς περὶ πτελεγεμένους καὶ δυσκόλους μαθηματικούς ὑπολογισμούς περὶ τῆς ἀνωμαλίας τῶν πλανητικῶν κινήσεων, καὶ συνέθῃκε πραγ-

ματεῖαν περὶ Ἀλγέβρης, μόνον διὰ τῆς ἐκπληκτικῆς αὐτοῦ μνήμης. Ἦδύνατο, προσέτι ν' ἀπαγγεῖλῃ ὅλην τὴν Αἰνιάδα τοῦ Βιργιλίου ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους, καὶ νὰ εἴπῃ τὸν πρῶτον καὶ τελευταῖον στίχον ἐκάστης σελίδος εἰς τὴν ἔκδοσιν τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀναγνώσει πρὶν τυφλωθῇ. Ὁ Ἀγγλος Whitfield ἤξευρεν ὅλην τὴν Παλαιὰν καὶ Νέαν Διαθήκην ἐκ στήθους. Ἀγγλαμερικανὸς τις ἱατρός, πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἀποβιώσας, ἠδύνατο ν' ἀπαγγεῖλῃ εἰς τὰ γηρατειά του τὸν Ἀπολωλότα Παράδεισον τοῦ Μίλτωνος, μολονότι δὲν εἶχεν ἀναγνώσει αὐτὸν ἐπὶ εἰκοσιν ἔτη.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΙΣΤΟΡΙΚΑ. ΒΑΒΥΛΩΝ.

(Ἴδε προηγούμενον ἀριθμὸν.)

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον εἵπομεν ὀλίγα τινὰ περὶ τῶν τειχῶν καὶ τῶν ὁδῶν τῆς μητροπόλεως ἐκείνης τοῦ παλαιοῦ κόσμου, ἥδη θελομεν δώσει ἐκτενεστέραν καὶ λεπτομερεστέραν αὐτῆς περιγραφὴν, Παρακαλοῦνται δὲ οἱ μικροὶ μας ἀναγνώσται νὰ λάθωσιν ἀνὰ χεῖρας τὸ προηγούμενον φύλλον καὶ θεωρήσωσι τὴν εἰκονογραφίαν, ἥτις παριστᾷ τὸ σχέδιον τῆς ἀρχαίας Βαβυλῶνος.

Εἰς τὴν εἰκόνα ἐκείνην φαίνεται εἰδὸς τι χωρίσματός, ὅπερ διαιρεῖ τὴν πόλιν εἰς δύο μέρη. Τὸ χωρίσμα τοῦτο συνίστατο ἐκ δύο τειχῶν, κτισθέντων εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου, ὅστις ἔρρεε διὰ τῆς πόλεως. Ἦσαν δὲ τὰ τεῖχη ταῦτα ὀψηλὰ, πλατέα καὶ ἰσχυρὰ ἐκ μεγάλων λίθων κατεσκευασμένα· διὰ νὰ τὰ κατασκευάσωσι δὲ ἠναγκάσθησαν νὰ μεταστρέψωσι τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ εἰς ἐπίτηδες ἀνασκαφεῖσαν λίμνην, εἰς τὴν ὁποίαν ἐχύνοντο καὶ τὰ κατ' ἔτος ὑπερπλεονάζοντα ὕδατα ἕνεκα τῶν πλημμυρῶν. Ἐπὶ τῶν τειχῶν τούτων καθ' ὅλον τὸ μήκος των κατεσκευάσθη γέφυρα πρὸς διάβασιν τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἄλλο μέρος τῆς πόλεως· καθ' ὅρισμένα δὲ διαστήματα ὑπῆρχον πύλαι, αἵτινες ἐκλείοντο πᾶσαν νύκτα καὶ οὕτως διεκόπτετο πᾶσα συγκοινωνία.

Ἐκτὸς τῶν πυλῶν τέτων ἐπὶ τῶν τειχῶν εὐρίσκοντο καὶ τινα πυλίδια, εἰς ἀμφοτέρας τὰς ὄχθας, διὰ τούτων δὲ ἐσυγκοινωνεῖ ἡ πόλις μετὰ τοῦ ποταμοῦ διὰ κλιμάκων ἐκ πελεκητῶν λίθων κατεσκευασμένων· καὶ τὰ πυλίδια δὲ ταῦτα ἐκλείοντο κατὰ πᾶσαν νύκτα. Προσέτι κατὰ τὸ μέρος ὅπου εἰσῆρχετο ὁ ποταμὸς εἰς τὴν πόλιν καὶ κατ' ἐκείνην ἔθνα ἐξήρχετο, ἦσαν πελῶριοι ὀρεοχάλκιναι θύραι, αἵτινες ἐν καιρῷ ἀνάγκης ἐκλείοντο καὶ οὕτως ἡ πόλις ἐξηγοφλιζέτο ἐντελῶς ἐκ τοῦ μέρους τοῦ ποταμοῦ.

Οἱ μικροὶ μας ἀναγνώσται βλέπουν προσέτι εἰς τὸ σχέδιον τῆς ἀρχαίας Βαβυλῶνος, τέσσαρα τετράγωνα, δύο πλησίον τῆς γεφύρας, καὶ δύο ἄλλα μακρότερα αὐτῆς κείμενα· τὰ δύο πρῶτα ἦσαν παλάτια καὶ, τὸ μὲν πρὸς τὰ δεξιὰ εἶχε περιφέρειαν τεσσάρων μιλίων, τὸ δὲ πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἐπτά· τὸ τελευταῖον τῆτο περιεβάλλετο ὑπὸ τριῶν τειχῶν, τὸ ἐν ἐντὸς ἄλλου, ἐπ' αὐτῶν δὲ ἦσαν περίεργα ἀνάγλυφα, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐν παριστῶν κυνήγιον ἀγρίων θηρίων, καὶ ἐν μὲν τῷ κέντρῳ παρίστατο ἡ Σεμίραμις ἑφιππος, ἐτοίμη νὰ ῥίψῃ τὸ δόρυ κατὰ λεοπαρδάλεως ἐνφ' ὃ αὐζογὸς τῆς Νίνος ἐφαίνετο παλαίῳ κατὰ λέοντος.

Τὸ παλάτιον τοῦτο ἐκτὸς ἄλλων λαμπρῶν ἔργων τέχνης, περιεῖχε καὶ τρεῖς αἰθούσας ἐξ ὀρειχάλκου, αἵτινες ἠνοίγοντο διὰ περιέργου τινὸς μηχανισμοῦ· εἰς τὰς αἰθούσας ταύτας ἐτελοῦντο ἑορταὶ τινες.

Μετὰ τοῦ παλατίου τούτου συνέχοντο προσέτι καὶ οἱ διάσκημοι κρεμαστοὶ κῆποι, οἱ τοσοῦτον ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων ἐπαινούμενοι.

Οἱ κῆποι οὗτοι ἦσαν κατεσκευασμένοι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καθ' ὃν οἱ γεωργοὶ κατασκευάζουσιν τὰς ἀγρὰς· οἱ τινες κεῖνται εἰς τὰς πλευρὰς ὁρέων, ἢ λόφων, ἢ ἐν γένει εἰς καταφερῆ μέρη, ἀηλονότι, ἐν εἶδει λωρίων· κατεσκευάσθησαν δὲ τὰ λωρία ταῦτα πρῶτον ἀπὸ μεγάλους πελεκητοὺς λίθους· ἐπάνω δὲ τούτων ἐξηπλώθη στρώμα ἐκ καλάμων μεμιγμένων μετὰ ἀσφάλτου (πίσσης), ἄνωθι τούτου ἐστρώθησαν τοῦδρα συναρμοσθέντα καλῶς διὰ γόφου καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐξηπλώθησαν παχέα φύλλα μολύβδου. Ἐπὶ τῶν οὕτω πῶς προετοιμασθέντων ἡλιακῶν τούτων ἐρρίφθη χῶμα τοσοῦτον βαθύ, ὥστε καὶ δένδρα μέγιστα ἠδύναντο νὰ διατηρηθῶσιν· Ἐπὶ τοῦ ἡλιακοῦ, ὅστις ἦτον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ κωνοειδοῦς τούτου σχήματος, ὑπῆρχεν ὕδραυλική τις μηχανὴ διὰ τῆς ὁποίας ἀνέσφύρετο ὕδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ πρὸς πότισιν τοῦ μεγαλοπρεποῦς τῆς κήπου, εἰς τὸν ὁποῖον εὗρισκοντο παντοειδῆ φυτὰ, δένδρα καὶ ἄνθη, σκιάδες καὶ ἄλλα ἀναψυκτικὰ οἰκήματα, πρὸς εὐχαρίστησιν τῆς βασιλικῆς θεραπείας.

Λέγεται, ὅτι οἱ κῆποι οὗτοι κατεσκευάσθησαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ναβουχοδονόσορος πρὸς εὐχαρίστησιν τῆς συζύγου τοῦ Ἀμήτιδος, ἧτις κατήγετο ἐκ τῆς Μηθίδας, καὶ ἦτο συνειθισμένη νὰ ζῇ ἐντὸς μεγαλοπρεπῶν δασῶν.

Ἐκτὸς τῶν παλατίων καὶ τῶν κήπων τούτων ὑπῆρχεν ἐν τῇ πόλει καὶ ὁ περίφημος ναὸς τοῦ Βήλῃ ἢ Βάαλ, ὅστις κατὰ τινες ἦτον ὁ πύργος τῆς Βαβέλ.

Ὁ ναὸς οὗτος εἶχεν ὕψος 620 ποδῶν· ἦτο σχήματος στρογγύλου, καὶ ἐστένευε βαθμηδὸν καθ' ὅσον ἀνυψοῦτο· συνίστατο δ' ἐξ ὀκτὼ πατωμάτων θολω

τῶν, ὑποστηριζομένων ὑπὸ στηλῶν καὶ ἔφερεν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τρεῖς χρυσοὺς ἀνδριάντας, τὸν τοῦ Διὸς, τῆς Ἥρας καὶ τῆς Ῥέας· ὁ τοῦ Διὸς ἦτο 40 πόδας ὑψηλός· ἡ Ῥέα ἐκάθητο ἐπὶ θρόνου χρυσοῦ, τοῦ δὲ ποίου ἕκαστον τῶν δύο ἐμπροσθίων σκελῶν παρίστα σύμπλεγμα ἐκ λέοντος χρυσοῦ καὶ ὄφως ἀργυροῦ. Ἡ Ἥρα ἵστατο ὀρθία, κρατοῦσα ὄφιν καὶ σκῆπτρον ἐστολισμένον μὲ πολυτίμους λίθους. Ἐμπροσθεν τῶν θεοτήτων τούτων ἕκειτο τράπεζα ἐκ σφυρηλάτου χρυσοῦ, 40 πόδας ὑψηλὴ καὶ 15 πλατεῖα, ἐπ' αὐτῆς δὲ ἦσαν κύπελα, θυμιατήρια, καὶ βάζα μεγίστης ἀξίας. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ πύργου τούτου ἦτο προσέτι καὶ ἀστεροσκοπεῖον, ὅπου οἱ Μάγοι καὶ οἱ Χαλδαῖοι καὶ οἱ λοιποὶ ἀστρολόγοι τῆς Βαβυλῶνος ἐξέταζον τοὺς ἀστέρας καὶ τὰ λοιπὰ οὐράνια σώματα.

Τὰ εἰς τὸν ναὸν τοῦτον εὗρισκόμενα πλοῦτη, συνιστάμενα εἰς ἀγάλματα, τραπέζας, θυμιατήρια, ποτήρια καὶ ἄλλα ἱερὰ σκεύη ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ, ἦσαν ἀμύθητα. Ὁ Διόδωρος ὁ Σικελιώτης τὰ ὑπολογίζει εἰς 600 ἑκατομῦρια δραχμῶν. (ἀκολουθεῖ.)

ΜΕΓΑΛΑ ΤΕΛΗ ΕΚ ΜΙΚΡΩΝ ΑΡΧΩΝ.

Ἡ ἀπὸ μακρυνούς τόπους μεταφορὰ ἐνδὸς σπόρου, ἐνδὸς φυτοῦ, μιᾶς ἀληθείας, ἢ μιᾶς νεωστὶ γενομένης ἀνακαλύψεως, τὰ μέγιστα χρησιμεύει.

Ὅλγιστοι σπόροι τῆς συκαμινέας καὶ ὀλίγα τινὰ ὠὰ τοῦ μεταξοσκώληκος, τὰ ὁποῖα ἐφέρθησαν ἐκ τῆς Κίνας καὶ ἐδωρήθησαν εἰς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἰουστινιανὸν, κατέστησαν τὴν καλλιέργειαν τοῦ μεταξίου ἓνα τῶν ὠφελιμωτάτων κλάδων τῆς ἀγροτικῆς βιομηχανίας εἰς τὴν δυτικὴν Ἀσίαν καὶ Μεσημβρινὴν Εὐρώπην.

Σακκίον τι ὀρυζίου, τὸ ὁποῖον ἔλαθεν ὁ κυβερνήτης τῆς Νοτίου Καρολίνας (εἰς τὴν Βόρειον Ἀμερικὴν) ἀπὸ τὸν μάγειρον πλοίου τινὸς ἐκ τῆς Μαδαγασκάρ, κατὰ τὴν παραλίαν ἐκείνην ναυαγήσαντος, καὶ δεῖγμα τι βαμβακίου, τὸ ὁποῖον ἔλαθεν Ἀγγλαμερικανὸς τις κτηματίας περὶ τὰ μέσα τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος, ἔκαμαν τὰ εἶδη αὐτὰ δύο τῶν κυριωτάτων προϊόντων τῆς Ἀμερικῆς.

Ἀπὸ κέραςον, (κερασίαν) τὸν ὁποῖον ὁ Λούκουλλος εἰς τὴν Ῥώμην ἐπιστρέφων ἐκ τοῦ Μιθριδατικοῦ πολέμου ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ ἀπὸ τὸ νότιον παράλιον τοῦ Εὐξείνου Πόντου, ἐξετάθη ὁ ἥδὺς αὐτὸς καρπὸς εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην καὶ Ἀμερικὴν.

Ὅλγοι τινὲς καταδεδιωγμένοι Διαμαρτυρόμενοι τῆς Γαλλίας καὶ Ὁλλανδίας, εἰς τὴν Ἀγγλίαν μεταδάντες, ἔγειναν αἰτία νὰ συστηθῶσιν εἰς αὐτὸ τὸ βασίλειον τὰ ἐργοστάσια τοῦ μαλλιῶ καὶ τῆς μετάξης.